

บทที่ 1

สัทศาสตร์เชิงประวัติ

ศาสตร์ว่าด้วยเรื่องเสียง ได้ศึกษากันอย่างกว้างขวางในสมัยเมื่อ 2-3 พันปีล่วงมาแล้ว ในชุมพูทวีป วิชานี้ได้มีการเริ่มรือฟื้นขึ้นมา เมื่ออังกฤษเข้าปกครองอินเดียและค้นพบหลักฐานจากการศึกษาตำราภาษาสันสกฤต ซึ่งใช้ตัวอักษรเทวนารคี (Devanāgari) (ซึ่นนี้แปลเป็นภาษาอังกฤษว่า city writing of the gods) จำนวนอักษรเทวนารคีมี 48 ตัว เป็นระยะ 13 ตัว เป็นพยัญชนะ 35 ตัว อักษรทั้ง 48 ตัวนี้ใช้เป็นอักษรแทนเสียงของภาษาสันสกฤต Pānini นักไวยากรณ์ภาษาสันสกฤตในสมัยนั้น ได้ให้คำอธิบายในการออกเสียงของแต่ละตัวอักษรไว้ ซึ่งทำให้ภาษาสันสกฤตเป็นภาษาที่มีหลักฐานของการศึกษาสัทศาสตร์เก่าแก่ภาษาหนึ่ง นอกจากนี้ไปจากภาษากรีกและภาษาละติน ซึ่งยังไม่ปรากฏหลักฐานของการศึกษาด้านสัทศาสตร์ ที่เป็นระบบอย่างชัดเจนเท่าของภาษาสันสกฤต

นอกจากนี้ สัทศาสตร์เป็นศาสตร์สำคัญ ที่ใช้ในการศึกษา คัมภีร์พระเวท สัทศาสตร์ มีปรากฏใน อاثิ วรรณกรรมโบราณของอินเดีย เช่น Brāhmaṇas, Upanisads ใน Aṣṭādhyāyi ของ Pānini ใน Mahābhāṣya ของ Patañjali เป็นต้น ซึ่งในวรรณกรรมเหล่านี้ มีการอธิบาย ลักษณะสัทศาสตร์ของภาษาสันสกฤตที่ใช้ในวรรณกรรมดังกล่าว ในการอธิบายมีศัพท์ด้านสัทศาสตร์ เช่น articulator, place of articulation, plosive, fricative, semivowel, vowel, voiced เป็นต้น

	Hard (consonants)	Hard aspirates	Soft (mediae)	Soft aspirates	(Soft) nasals	(Soft) semi-vowels	Hard spirants	Soft vowels Short, Long.	Soft Diphthongs.
Gutturals	க k	ຂ k-h	ગ g	घ g-h	ඇ m	හ h	හ : h	ଆ a	ଏ e ଈ ai
Palatals	ଚ c	ଛ c-h	ଜ j	ଝ j-h	ଅ m	ଯ y	ର r	ଇ i	ରୁ i
Cerebrals	ଡ !	ଠ !-h	ଡ d	ଫ d-h	ଣ n	ତ r	ପ p	କୁ : କୁ	
Dentals	ତ t	ଥ t-h	ଦ d	ଧ d-h	ମ m	ଲ l	ସ s	ଲୁ	
Labials	ପ p	ଫ p-h	ବ b	ଭ b-h	ମ m	ଵ v	ହ : h	ଓ o ଔ au	

จากตารางหน้า 1 W. Sidney Allen ได้ทำเป็นตารางให้ดูง่ายขึ้น โดยใช้อักษรทั้ง 2 ชนิด ในแต่ละช่อง โดยให้แควนเป็นอักษรโรมัน แคล่งเป็นสัญลักษณ์ระบบ I.P.A. ซึ่งอักษรทั้งสองประเภทนี้แทนเสียง ๆ เดียวกัน

ตารางเสียงภาษาสันสกฤตของ W. Sidney Allen*

Consonants		'Glottal	Velar	Palatal	Retroflex	Dental	Labial
Stops	Voiceless	Unaspirated	k k	c c	t t	t t	p p
	Aspirated		kh kh	ch ch	ṭh ṭh	th th	ph ph
	Voiceless	g g	j j	ɖ ɖ	d d	b b	
	Aspirated	gh gh	jh jh	ɖh ɖh	dh dh	bh bh	
Nasals ¹		n n	ñ ñ	ɳ ɳ	n n	m m	
Semivowels			y y	r r	l l	v v	
Fricatives	Voiceless	h -h	(h) -x	s ʃ	s ʂ	t s	(h) -ɸ
	Voiced	h h					
VOWELS							
Short		'a a	i ɪ	r r̥	l l̥	u u	
I	Long	ā aa	ī iː	ṝ r̥ː	-	ū uː	ə əː
	Diphthongs		l̥i, ni ai				o əu

* Also 'anuśuādra'—ṁ ṁ
'anuśuāsika'—ṁ ṁ

* W. Sidney Allen. 1965, Phonetics in Ancient India, Oxford University Press, London, p.20.

Pāṇini ได้ศึกษาการออกเสียง ในภาษาสันสกฤตและให้คำอธิบายอย่างละเอียด (ซึ่งนักลัทธศาสตร์ในคริสต์ศตวรรษที่ 19-20 ก็ไม่ได้ทำได้ดีไปกว่านั้น) พร้อมทั้งวางแผนไว้ในภารณ์ของภาษาสันสกฤตไว้อย่างละเอียด เช่นกัน จนทำให้ภาษาสันสกฤต เป็นภาษา易于การเรียนรู้ สำหรับคนธรรมดายอดเยี่ยมทั่วๆ ไป จึงเป็นผลทำให้ภาษาสันสกฤต ต้องกล้ายเป็นภาษาตากาย กล่าวคือ ไม่มีการใช้ในภาษา普普通通 แต่ยังคงมีใช้ในภาษาเชิงนิยม ภาษาเมื่อมีการใช้ในการพูด ภาษาหนึ่งย่อมไม่มีวิวัฒนาการ ภาษาที่ยอมหยุดอยู่กับที่และตายได้ในที่สุด

ด้วยเหตุนี้นักภาษาศาสตร์ นักลัทธศาสตร์ของอังกฤษ ได้ทำการค้นคว้าและศึกษาหลักฐาน ด้านลัทธศาสตร์ในภาษาสันสกฤตอย่างกว้างขวาง ประกอบกับภาษาอังกฤษ มีปัญหานี้ในการสะกดและการออกเสียง ไม่ตรงกัน จึงมีผู้พยายามคิด เปลี่ยนแปลงการสะกดของคำให้ตรงกับการออกเสียง วิชาภาษาด้วยเรื่องของเสียงนี้ จึงมีการศึกษากันอย่างกว้างขวาง ในประเทศอังกฤษ

ในระยะก่อนคริสต์ศตวรรษที่ 19 หรือประมาณก่อนปี ค.ศ. 1830 ในประเทศอังกฤษ ยังไม่มีการรู้จักคำว่า สัทศาสตร์ (Phonetics) แต่มีผู้ที่มีความสนใจร่วมกัน และเรียกตัวเองว่า orthoepists ซึ่งหมายถึงผู้ที่สนใจในการอนุรักษ์ การออกเสียงในภาษาอังกฤษให้ถูกต้อง ในปี ค.ศ. 1686 Francis Lodowick หรือ Lodwick ได้เสนอความคิดเกี่ยวกับการใช้สัญลักษณ์แทนเสียง ในบทความเรื่อง "An Essay Towards an Universal Alphabet" Lodwick ได้เสนอความคิดในด้านที่ว่า ควรมีตัวอักษร ซึ่งแทนลักษณะแต่ละเสียงในภาษา แต่ละอักษรนั้นต้องมีเสียงหนึ่งเสียงเท่านั้น อักษรตัวอักษรของ Lodwick นั้น ไม่สอดคล้องในการอ่าน และมีความละเอียดลออมาก ตัวละครไม่เป็นตัวอักษร แต่เป็นเครื่องหมายวงอยู่ข้างหน้าพยัญชนะ ความคิดนี้เป็นลักษณะเด่นในระบบอักษรของ Lodwick จุดประสงค์ เพื่อเป็นการเน้นการแยกพยางค์ ในการอ่าน เมื่อเด็กเริ่มเรียนการอ่าน ตัวอักษรของ Lodwick นี้ นับว่าเป็นแบบที่สามารถจะใช้ได้กับทุกภาษา เพราะในภาษาทุกภาษาต้องมีพยางค์เป็นองค์ประกอบสำคัญของคำ

The Universall Alphabet.

The Table of Consonants							
1	2	3	4	5	6	7	
1 7 b	7 d	7 j	4 g	7 =	q =	p l	
2 h p	h t	h ch	h k	h =	g =		
3 m m	m n	m ḡn	m nḡ	m =	m =		
4 b =	b dh	b j	b g	b y	b z	b ch	
5 þ =	þ th̄	þ sh̄	þ ch̄	þ f	þ s		
6	h ñ						
g	g	10	12	12			
h h	q y	q r	q w	l n			

The Table of Vowels							
æ	œ	ɛ	ɔ	ɒ	ɑ	ɒ	ɒ
v	>	ʌ	ʊ	ɔ:	ɔ:	ʊ	ʊ
ə	ɪ	ʊ	ɔ:	ɒ	ɒ	ɒ	ɒ

The Lords Prayer in Englyssh.

Our Father which art in heven, Hallowed be thy name.
 Thy kingdom come. Thy will be done, on earth as it is in heven.
 Give us this day our dayly bread, and forgive us our trespasses, as we
 Forgive them that trespass against us. And lead us not into temptation,
 But deliver us from evill. Amen.

ตัวอย่าง The Universal Alphabet ของ Francis Lodwick*

* Francis Lodwick, "An Essay Towards an Universal Alphabet", *Philosophical Transactions*, No 182, Vol. 16, p. 137, cited by D. Abercrombie, *Studies in Phonetics a Linguistics* (Oxford University Press, London, 1965) p. 50.

ในปี ค.ศ. 1783 Abraham Tucker ได้เขียนหนังสือ ชื่อ Vocal Sounds โดยใช้ นามปากกา Edward Search จุดประสงค์ในการเขียนหนังสือเล่มนี้ เพื่อเสนอความคิด ในการเปลี่ยนการสะกดในภาษาอังกฤษ ให้มีการแสดงและแบ่งแยกเสียงแต่ละเสียง ได้อย่าง ชัดเจน Tucker ได้เสนอตัวอักษรใหม่ 6 ตัว เป็นพยัญชนะ 4 ตัว คือ θ, ς, ſ, ڭ และสระ 2 ตัว คือ θ หรือ ς และ ڭ Tucker เท็นความสำคัญของการใช้สักอักษร (Phonetic transcription) เพื่อเก็บรักษาและเป็นการแสดงให้ชนรุ่นหลัง ทราบว่าการออกเสียงของคนสมัยก่อน ๆ เป็นอย่างไร นอกจากนี้ยังมีประโยชน์ในการใช้สอนภาษาต่างประเทศ

The language known from every day's discourse,
 “*Þi lāngwædʒ ðrāun fræm evri dæz dɪskɔːs,*”
 But cult'd with judgement from that turbid source:
 “*But ɔːld bənðjʊdʒment fræm ðæt tɜːbɪd sɔːs:*”
 No low-bred phrase, nor incoherence rude,
 “*No ɻɒ̄d-bred ðræz naʊ̄s incohɪrens rùd,*”
 Nor ungrammatical structure may intrude:
 “*Naʊ̄r ʌŋgræmətɪkʃn strʊktʃər mē intrud :*”
 Nor affectation spread her tawdry paint,
 “*Naʊ̄r æfɛktæʃn spred hər tɔːdri pænt,*”
 Nor pedantry with musty dulness taint:
 “*Naʊ̄r pedantri ɔɪ̄ð mʌstɪ dʌlnes tænt :*”
 Yet knowledge or of science, or of men,
 “*Iet nəledʒ ɔv ɔv sɪəns, ɔv ɔv mən,*”
 Itself unseen, may prompt the tutor'd pen.
 “*ɪtself ʌnſɪn mē præmp特 ɔɪ̄l tutɔːrɪd pen.*”
 If argument be needful, let it press
 “*if ərgumənt be nɪdfl̄ lət īt prɛs*”
 With inborn weight, not urg'd with eagerness:
 “*with ɪnbɔːrn wɛɪt, naʊ̄t ʊrg'd wið ɪgərniɛs :*”
 II kind professions, fetch them from the heart,
 “*if cwind profesiɒnz, fətʃ ðem fræm ðæt hært,*”
 Nature's pure growth, unfabricate by art.
 • * *Nəʊ̄vær þiːr grɔːθ, ʌnfəbrɪkeɪt bvī ɑrt.*”

ตัวอย่าง สักอักษร ของ Abraham Tucker*

* Abraham Tucker, Vocal Sounds, London, 1773. cited by Abercrombie, op. cit., p. 64.

ในปีค.ศ. 1775 ได้มีครุสอนภาษาอังกฤษชาวสก็อต อยู่เมือง New-Castle ซึ่ง Thomas Spencer เขียนผลงานนุกรมภาษาอังกฤษ ชื่อ The Grand Respiratory of the English Language ในพจนานุกรมนี้ มีการใช้สัญลักษณ์ที่คิดขึ้นใหม่จำนวน 17 ตัว และแสดงการออกเสียง Spencer ได้ให้ชัดอักษรทั้งที่มีอยู่แล้วและคิดประดิษฐ์ขึ้นใหม่ว่า New Alphabet ซึ่งมีทั้งหมด 40 ตัว ในแบบตัวเขียนและตัวพิมพ์

Thomas Spencer เป็นผู้ที่สนใจในการสอนภาษาอังกฤษ จึงได้เขียนหนังสือสำหรับสอนภาษาอังกฤษแก่คนต่างชาติ ชื่อหนังสือคือ The Real Reading-Mede-Easy นอกจากนี้ Spencer ยังสนใจในด้านการเมือง ดังนั้นนอกจากศึกษาภาษาอังกฤษจะรู้จักชื่อของ Thomas Spencer ในด้านภาษาแล้ว ชื่อ Thomas Spencer นี้ ยังเป็นที่รู้จักในด้านเจ้าของความคิดเกี่ยวกับทฤษฎีการเมืองด้วย

The new Alphabet in writing and printing Characters.							
A a	A a	H h	H h	P p	P p	Ø Ø	Ø Ø
ɔ ɔ	ɔ ɔ	I i	I i	R r	R r	ɑ ɑ	ɑ ɑ
ə ə	ə ə	ɛ ɛ	ɛ ɛ	S s	S s	ʊ ʊ	ʊ ʊ
ɪ ɪ	ɪ ɪ	J j	J j	T t	T t	ɔ ɔ	ɔ ɔ
ʊ ʊ	ʊ ʊ	Z z	Z z	U u	U u	ɛ ɛ	ɛ ɛ
B b	B b	X x	X x	K k	K k	U u	U u
D d	D d	L l	L l	U u	U u	ɔ ɔ	ɔ ɔ
E e	E e	M m	M m	V v	V v	ʌ ʌ	ʌ ʌ
ɛ ɛ	ɛ ɛ	N n	N n	W w	W w	ɒ ɒ	ɒ ɒ
F f	F f	O o	O o	Y y	Y y	ʊ ʊ	ʊ ʊ
G g	G g	C c	C c	Z z	Z z	æ æ	æ æ

EXAMPLES.

Wichin a subiect frombi corporis inform am frudex, non
ur longidit, qe lo ea, liker a Kichin nel bonofkild, yarfor ic
hunne be dum, ri a Kontrollekin m Natur, sin yarurra sprin
Pridor Tim non pireblizylygyl gral indandmirel bigum
tubefrakusid. In, ore yarurra a Tim, non nroñworn thulthi
lud, no ðyrolm. Kwindelem.

Ilma bille pirléks a karlis Redirðvnu Kárikirz, te disisir thi orð
Sensðharðv; ho il bláud be ezz inefi Íotno il bi a litil Aplikashin hund
Prókis: Ensiklopedea Britannika.

ตัวอย่าง การใช้สัญลักษณ์ในพจนานุกรม ของ Thomas Spencer*

*Thomas Spencer, The Grand Respiratory of the English Language, New Castle-on-Tyne, 1775.
cited by D. Abercrombie, op. cit., pp. 71-72.

E F F

E'ffort, (EF(ERT) n. a struggle; a laborious endeavour.
E'ffrontery, (EFFRONTIRE) n. impudence.
E'ffulgence, (EFFLUJANS) n. brightness.
E'ffulgent, (EFFLUJINT) q. bright; shining.
E'ffuse, (EFUZE) v. to pour out; to spill.
E'ffusion, (EFFUSION) n. pouring out.
E'ffusive, (EFFUSIVE) q. pouring out.
E'i, (EFT) n. a news; an evnt. ad. soon.
E. G. an abbreviation for, as for example.
Egg, (EGG) n. that which is laid by fowls, from which their young is produced. v. to incite.
E'glantine, (EGLINTIN) n. a species of rose.
E'gicism, (EGOTISM) n. too frequent mention of one's self.
E'golate, (EGOLATE) v. to talk much of one's self.
E'regious, (IGREJIS) q. extraordinary; eccentric.
E'gress, (EGRES) n. the act of going out.
E'gression, (EGREGION) n. egress.
Eigh, (I) interj. an expression of sudden delight.
Eight, (AT) q. twice four.
Eighteen, (ATEEN) q. twice nine.
Eighth, (ATEEN) q. the next in order to the seventh.
Eighthith, (ATEEN) q. the next in order to the seventy-ninth.
E'ighty, (ATEE) q. eight times ten.
Eigne, (AN) q. the first-born; not alienable.
E'ider, (IDLER) pron. one or the. ad. or.
E'jacular, (IJAKULAT) v. to dart out; to shoot out; to breathe a short occasional prayer.

ตัวอย่าง การใช้สทอักษรในพจนานุกรม ของ Thomas Spencer

ปลายปีคริสต์ศักราชที่ 19 เป็นต้นมา ได้มีการเริ่มศึกษาและค้นคว้าเกี่ยวกับเสียงในภาษาอย่างจริงจัง ในปี ค.ศ. 1877 Sir Henry Sweet ซึ่งสอนอยู่ที่มหาวิทยาลัย Oxford ได้เขียน Handbook of Phonetics และในปี ค.ศ. 1890 ได้เขียนหนังสือ Primer of Phonetics ซึ่งอธิบายลักษณะการออกเสียง พร้อมทั้งเสนอระบบสทอักษรแทนเสียงไว้อย่างละเอียด ซึ่งทางมหาวิทยาลัย Oxford ตีพิมพ์หลายครั้ง

ในปี ค.ศ. 1909 Daniel Jones ซึ่งสอนอยู่ที่มหาวิทยาลัย Cambridge ได้เขียนหนังสือ The Pronunciation of English ซึ่งมีการอธิบายการออกเสียงในภาษาอังกฤษไว้อย่างละเอียด ซึ่งทางมหาวิทยาลัย Cambridge ได้ตีพิมพ์หลายครั้ง นอกจากนี้ Jones ได้เขียนหนังสือที่ได้รับความนิยมแพร่หลายในการสัทศาสตร์จนถึงปัจจุบัน และหนังสือเหล่านี้ได้การตีพิมพ์หลายครั้ง เช่นกัน

*Thomas Spencer, **The Grand Respiratory of the English Language**, New Castle-on-Tyne, 1775.
cited by D. Abercrombie, op. cit., pp. 71-72.

อาทิ An English Pronouncing Dictionary เริ่มพิมพ์ ค.ศ. 1917 Outline of English Phonetics เริ่มพิมพ์ ค.ศ. 1918 The Phoneme : its Nature and Use เริ่มพิมพ์ ค.ศ. 1950

ในปี ค.ศ. 1930 J.R. Firth ศาสตราจารย์ทางภาษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยลอนดอน ซึ่งเป็นผู้หนึ่งที่ได้ทำการค้นคว้า ศึกษาหลักฐานทางสัทศาสตร์ในอินเดีย และทำการรื้อฟื้น การศึกษาวิชานี้ในยุคต้นคริสต์ศตวรรษที่ 20 ได้เขียนบทความเรื่อง "Speed" ในปี ค.ศ. 1930 และในปี ค.ศ. 1939 ได้เขียน The Tongues of Men ซึ่งทั้งสองเรื่องได้รับการพิมพ์หลายครั้ง นอกจากบทความที่เกี่ยวข้องกับศาสตร์โดยตรงแล้ว Firth ได้เขียนบทความต่าง ๆ ที่เสนอทฤษฎีที่น่าสนใจทางภาษาศาสตร์ รวบรวมใน Papers in Linguistics 1934–1951.

นอกจากนักสัทศาสตร์และภาษาศาสตร์ ในประเทศอังกฤษ ดังที่กล่าวมาในสหราชอาณาจักร ฝรั่งเศส ไม่ใช่ในเรื่องของสัทศาสตร์ เช่นกัน นักสัทศาสตร์คนสำคัญ ที่มีส่วนเสริมทฤษฎีทางสัทศาสตร์ คือ Kenneth Pike ผู้ซึ่งพยายามสร้างระบบการใช้สัญลักษณ์ให้ใกล้เคียงลักษณะเสียงพูดมากที่สุด แต่ปรากฏว่าไม่适合ในการปฏิบัติ ในด้านการทดลอง มีการนำเครื่องมือเข้ามาช่วยในการศึกษา สัทศาสตร์ด้วย ผู้บุกเบิกในการเริ่มใช้เครื่องมือเข้าช่วย ในการศึกษาภาษาพูดคือ ชาวอเมริกัน ชื่อ R.H. Stetson และได้เขียน Motor Phonetics ในปี 1928 นอกจากนี้ ประเทศเยอรมนี มีนักสัทศาสตร์ที่สนใจ ในด้านการใช้เครื่องมือช่วยในการศึกษาภาษา เช่น Menzerath, Lacerda และ Von Essen

อย่างไรก็ตาม ความคิดของนักภาษาศาสตร์ ดังที่ได้กล่าวมามากแล้วนั้น สามารถแบ่งได้เป็น 2 กลุ่ม กลุ่ม Henry Sweet และ Daniel Jones เป็นกลุ่มที่ให้คำอธิบายเสียงในภาษา ในเชิงของการแบ่งเสียงเป็นส่วน ๆ ขาดออกจากกัน ซึ่งมีอิทธิพลของด้านการเขียน การพรรณนา ลักษณะของเสียงในภาษาพูดของกลุ่มนี้ จึงมีลักษณะที่เรียกว่า static

อีกกลุ่มหนึ่งซึ่งมี Firth และนักสัทศาสตร์ ที่หันไปใช้เครื่องมือช่วยในการศึกษา มีความเห็นว่า การแบ่งหรือตัดเสียงออกเป็นตอน ๆ นั้น ไม่ใช้การศึกษาเสียงตามธรรมชาติที่แท้จริง เพราเสียงในภาษาพูด มีลักษณะที่สืบเนื่องกัน ไม่สามารถแยกออกเป็นส่วน ๆ เช่นการเขียน กลุ่มนี้จึงต้องการที่จะให้คำอธิบายเรื่องเสียงในลักษณะที่เป็น dynamic เพื่อให้ใกล้เคียงธรรมชาติ ของเสียงมากที่สุด

แบบฝึกหัดทบทวน บทที่ 1

1. Pāṇini มีบทบาทเกี่ยวข้องกับสังคัสตร์อย่างไร
2. ทำไม Lodwick จึงเสนอบทความเรื่อง En Essay Towards an Universal Alphabet
3. ตัวอักษรของ Lodwick มีประโยชน์ในด้านใด
4. Abraham Tucker เขียนหนังสือชื่อ Vocal Sounds เพื่อจุดประสงค์อะไร
5. Thomas Spencer ได้ทำอะไรที่แตกต่างจาก Lodwick และ Tucker
6. Orthoepist หมายถึงอะไร
7. จงกล่าวถึงชื่อนักสังคัสตร์และนักภาษาศาสตร์ ที่สำคัญในศตวรรษที่ 19
8. ลักษณะการพรรณนาเสียงในภาษาแบบ static รีอิทธิพลจากอะไร รีบลเสียอย่างไร